

ICONES

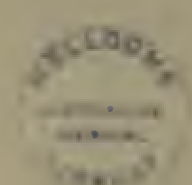
ANATOMICAE.

CHRISTIANI FRIDERICI LVDWIGII

PROFESSORIS LIPSIENSIS

ICONES CAVITATVM THORACIS ET ABDOMINIS A TERGO APERTARVM.

LIPSIAE cIↄIↄcclxxxix.
APUD SIEGFRIED LEBRECHT CRUSIUM.

VIRIS

ILLVSTRIBVS EXCELLENTISSIMIS CELEBERRIMIS

IOSEPHO BANKS

BARONETO

SOCIETATIS REGIAE LONDINENSIS PRAESIDI

AVGVSTO BROVSSONET

PROFESSORI REGIO PARISIENSI

PETRO CAMPER

PROFESSORI AMSTELODAMENSI HONORARIO

PETRO IOSEPHO DESAVLT

CHIRVRGO PARISIENSI

PRAECEPTORIBVS FAVTORIBVS AMICIS

INGENII DOCTRINAE INTEGRITATIS

LAVDE MAXIME CONSPICVIS

QVI ME

PRAECEPTIS SERMONIBVS CONSILIIS

INSTITVERVNT EXCITARVNT IVVERVNT

HAS TABVLAS ANATOMICAS

PIETATIS OBSERVANTIAE AMICITIAE

TESTIFICANDAE CAVSSA

D. D. D

CHRISTIANVS FRIDERICVS LVDWIGIVS

A

Etſi non dubito fore pleroſque, qui tale inſtitutum, quale nunc ſuſcipio inutile et ſuperuacaneum judicent, dictitantes quippe de partibus a tergo poſitis eum facile eruditum iri, qui anteriori pariete diſracto et anticis velaminibus reſectis et remotis viſcerum abdominis et thoracis ſitum cognouerit, ideoque talem laborem peculiari ſaltem commentatione non indigere exiſtimantes: tamen non erubeſco, me tale quid tentaſſe, ſed arbitror potius, me tempus et ſtudium meum bene collocaſſe.

Soleo enim ſemper de methodo et philoſophia anatomica deque idoneis deſcriptionibus, nominibus, adumbrationibus, iconiſmis, adminiſtrationum rationibus, analogia et comparatione anatomica cogitare et quamlibet harum quaeſtionum animo mecum voluere atque nolo in ſola inuentionis gloria, ſaepe fortuita ſubſiſtere vel ſemper eandem viam premere eodemque tramite incedere.

In hac vero ſtudii parte anteceſſores viros celeberrimos atque arbitros ſummos ALBINVM, HALLERVM, CAMPERVM conſpicio atque IO. DAV. HAHNIVM *) et SCARPAM **) profeſſores eruditos annuentes atque aſſentientes habeo.

A 2

*) In Praefat. ad GVIL. HEWSONI deſcript. ſyſtematis lymphatici. — Traj. ad Rhen. 1783. 8. pag. 14.

**) Oratio de promouendis anatomicarum adminiſtrationum rationibus. Lipſ. 1784.

In primis in nouis encheiresibus et reuelando partium situ lubenter versor et credo non solum plurimum interesse situm partium describere, verum quoque, quae descriptione assequi et expedire vix poteris, icone diligenter et studiose exarata indagantium oculis proponere. —

Administratio anatomica, in qua ad partium situm semper sedulo et attente respicias necesse est, vel corporis humani partes saepe jam adhibita methodo oculis reuelat, vel noua in secando via delecta nouam partium conspirationem perscrutatur atque oculis subjicit.

Prior legibus, posterior nullis omnino regitur.

Istas leges plures quidem in codicem collegerunt, sed nec aequali cum studio, nec eadem etiam ἀκρίβεια *) — Res etiam difficilis est, artificio tali leges certas praescribere.

Leges tamen istae pernecessariae sunt medico legali, quaeque alii viderint examinanti.

Administratio anatomica inuentioni dicata rarius jam stabilita placita et cognita jam obseruata et inuenta sequitur, sed audacter potius et jacta quasi in secando alea partes et telam cellulosam soluit, discindit, dilacerat, destruit.

*) LYSER, BIDLOO, SCHACHER, ROHAVLT, DESNOVES, THIESEN, KNIPHOF, CASSEBOHM, SCHEVCHZER, ALEX. MONRO Sen. LIEBERKVHN, VON BERGEN, IANKE, SVE, TARIN, P. C. FABRICIVS, IO. FRID. MECKEL, WALTER, SHELDON, CRVIKSHANK etc.

Vtraque variis adminiculis, iniectione, maceratione, corrofione, exficcatione, induratione, in liquidis conferuatione fuffulcitur; pofterior his artibus carere vix poteft, et tamen faepe cum fructu iis caruit.

MORGAGNI infigne inter anatomicos lumen, fenex octogenarius inter cadauera factus, nunquam vafa cera repleuit, et ftudium tamen multis detectis auxit.

In priore errorem committere non licet, quod in pofteriori debet concedi.

In vtraque igitur adminiftratione fitus ratio habeatur *).

Situs illuftrat partis formam, magnitudinem, numerum, proportionem, nexum et confpirationem cum vicinis lacertis.

Situs mutatur cadaueris fitu, itemque partis diffectioni fubiiciendae: attendat ad haec anatomicus, vt poffit chirurgum docere.

*) Situm partium c. h. indagandum effe, omnes propemodum anatomicae fcientiae principes vno ore declarant, teftantur, vrgent. Quotiescunque de aliqua c. h. parte fermo eft, toties etiam eius fedes cognofcenda eft. Si enim vnius partis fitum ignoraueris, quoque alterius pofitum non rite intelliges neque omnium reliquarum ad eandem rationem. Cogniti fitus praeftantiam perfpiciet is omnium optime, qui primum partibus in cadauere toto confideratis eafdem mox extra corpus contemplatur vel ex male compofitis praeparatis et iniquis figuris anatomen didicit. Neque raro quaeftiones, placita et decreta phyfiologorum anatomia illuftranda difficulter explicantur, antequam partis vel partium, de quibus quaeftio proponitur fitus fit perfpectus, fitu vero feruato facilius expediuntur atque confirmantur. Situs quippe illuftrat vifcerum vtilitatem, duodeni exemplo, quemadmodum quoque herniarum, hyfteroloxiae, fractorum, luxatorum et multorum aliorum vitiorum pathologiam. Quo faepius alicuius partis fitus diuerfa encheirefi mutatur, eo frequentior etiam inde enafcitur detegendi opportunitas.

Merito laudatur WINSLOWIVS ab HALLERO *), qui ipſe ſumma laude eſt proſequendus.

Nec minus EVSTACHIVS, HIGHMORVS, LOBSTEINIVS, CAMPERVS, G. HVNTERVS.

Minus felices hac in arte plures anatomici recentiores fuerunt SANTORINO, CAMPERO, HVNTERO.

Partes igitur primum ſaltim in cadauere ipſo deſcribantur, depingantur; poſtea vero extra cadauer.

Quale cadauer eligas, ſcias etiam neceſſe eſt.

In quauis diſſectione demortui hominis aetatis, ſexus, totius formae et magnitudinis, vitae generis et gentis e. ſ. p. notitiam habeto. —

Viſa illuſtrantur ſermone, pictura, formis.

Deſcriptio anatomica vel nimis fuſa vel nimis breuis vel minus magisue perſpicua, accurata etiam et vera eſſe poteſt.

Vtatur anatomicus in ea conficienda artis terminis bonis, ſermone proprio et dilucido; reſpiciat ad ſitum, figuram, facies, nexum, nume-

*) Bibl. anat. II. 74. vbi leguntur haec verba: Duo praecipue eius ſunt merita. Cum priores anatomici plerumque partes corporis humani incidendas de cadauere eximerent, peribat ſitus, peribat nexus cum partibus vicinis et ipſa ſaepe figura remota cellulofa tela tota mutabatur. Primus *Winslowus* omnes corporis humani partes in ſuo ſitu deſcripſit, inque ſuo cum aliis nexu. —

rum, proportionem, texturam, vſum et ad notiſſima aeque ac ea, quae fortaſſe omnium minus ſint nota vel videantur eſſe notatu digna *).

Deſcriptio vel partem modo praeſentem conſiderat vel phyſiologiae et pathologiae eſt accomodata vel etiam comparat.

Bona deſcriptio fructus ſit ſaepius repetitae ſectionis **).

Ad deſcriptionem plerumque pertinet, adminiſtrationis rationem, ordinem, mutationem, adminiculorum et artificii varii vſum et applicationem commemorare.

*) Exempla deſcriptionum de inteſtino duodeno collegit E. SANDIFORTVS deſc. inteſt. duodeni p. 10. ſeq. veterum deſcriptiones iure omittens, quoniam vix optimae ſunt. Poſſem, ſi huius eſſet loci adumbrationum anatomicarum vindicias conſcribere, plures deſcriptiones ex multis ſcriptoribus excerpere iiſque cenſuram vel laudem adiicere; attamen cum ab argumento propoſito haec diſputatio nimium diſtet atque etiam non omnium vtiliſſima videri poſſit, hoc conſilium dimittendum eſſe iudico. At enim vero non poſſum non ſaltim indicare et breuiter excitare pancreatis v. c. deſcriptores VERHEYEN p. 115. VESLINGIVM (Syntagma anatom. Vltraj. 1696.) p. 54. IS. DIEMERBROECK (anat. c. h. Geneuae 1679. 4.) p. 60. (deſcript. bona.) GARENGEOT pag. 249. WINSLOW III. 171. CHESELDEN 1763. pag. 165. SCHARSCHMIDT p. 40. HALLERVM Elem. Phyſ. VI. 429. LIEVTAVD edit. 1766. p. 264. SABATIER p. m. 306. LEBER p. 333. MAYER IV. p. 484. praeſertim vero etiam SWALVE Pancreas Pancrene. Amſt. 1667. 12. WIRSVNG in RIOLANI Fil. opp. omn. p. 811. REGNERVM DE GRAAF de ſucci pancreatici nat. BRVNNERVM in experimentis nouis circa pancreas Amſt. 1682. et WHARTONVM in Adenographia Amſt. 1659. 12. atque eos commemorare, qui omenti anatomiam praeter multos alios propoſuerunt VESLINGIVM ſcil. pag. 30. VERHEYEN (anat. Lipſ. 1705. 8.) p. 67. Tab. IV. HIERON. FABR. AB AQVAPENDENTE edit. BOHNII p. 122. BARTHOLINVM (Anatome L. B. 1686. 8.) p. 61. GARENGEOT (Splanchnologie a Paris 1728.) p. 167. WINSLOW III. 183. CHESELDEN p. 149. (deſcr. bona.) MORGAGNIVM Adv. 3. HALLERVM l. c. T. VI. BONNIVM de membr. continuatione etc.

**) HALLER Faſc. I. inquit: — — non inutile fore putaui, ſi aliam figuram darem atque deſcriptionem, ex triginta, ad minimum, cadaueribus collatam."

Descriptio ordinem administrationis sequatur.

Descriptionibus adiiciantur nonnunquam nominum deriuationes, synonymicae descriptiones, icones, earumque diiudicationes, partium mensurae e. s. p.

Mensurae vix possunt ab anatomia abesse.

Opus est, scire et contemplari, quam partem primum commemores.

Anne fortasse perfecta descriptio non solum partis integrae, verum partis quoque texturam complecti deberet? —

Icones veterum propemodum omnes maxime sunt vitiosae.

Icones bonas pauci; optimas vero perpauci anatomici obtulerunt.

VESALIVS, EVSTACHIVS, ALBINVS, HALLERVS, CAMPERVS, HVNTERVS, Vicq D'AZYRIVS, MASCAGNIVS.

De SPIGELII, BIDLOI, CHESELDENI aliorum figuris alii iudicent.

Icones vel vniuersum cadauer vel tota caua vel plures partes simul vel singulas tantum repraesentant.

Prout pars aliqua omnino oculis pateat vel aliquantum modo, ſiue replicata et reuelata vicina pars, ſiue tecta pars vna vel altera ſiue reſecta fuerit, icon etiam diuerſa erit; ad haec vero virum eruditum attendere oportet.

Anatomicus vel ipſe artifex ſit, at bonus atque exercitatus aut dirigat pictorem, inſtructus ſaltem aliqua artis pictoriae cognitione: iunganturque, ſi fieri poteſt, ſtudium, eruditio, iudicium anatomici et pictoris ingenium et artificium *).

Icones leuiter modo adumbratae (contour) ſimplici et infucato, vmbra et lumine vero diſtinctae et penitus expreſſae ſermoni elegantiori et vberiori poſſunt comparari.

Ex iconibus per lineas deſcriptis SANTORINIANAE et MASCAGNIANAE bonae, imo optimae ſunt.

Ex penitus expreſſis SANTORINIANAE, HALLERIANAE, CAMPERIANAE, VICQ D'AZYRIANAE, MASCAGNIANAE maxime placent.

HVNTERIANAE minus; difficilius enim intelliguntur et ars nonnunquam veritati et diſtinctae imagini obfuit.

*) LINNÉ phil. bot. p. 263. ait: Pictor, ſculptor et botanicus aeque neceſſarii ſunt ad figuram laudabilem; ſi alter horum peccet, euadit figura vitioſa. Hinc botanici qui vna exercuere artem et pictoriam et ſculptoriam, praeſtantiſſimas figuras reliquerunt.

Alium errorem committunt ii, qui misera diligentia vtentes praeter ea, quae vident, plura adhuc alia addunt.

Inane album arteriarum, venarum, neruorum, vti HALLERVS loquitur *), recentior aetas omnino maxima ex parte reiecit.

Icones coloribus distinctae siue fucatae nunquam anteponantur coloribus haud distinctis, exceptis paucissimis.

Icone anatomicus id, quod illustrare cupit vel naturali forma et magnitudine exprimit, vel imminuta delineatione repraesentat.

Icones vel faciem externam et summam referunt vel texturae interioris compagem offerunt. In vtraque delineatione praeceptorum a natura dictatorum rationem habeto. Facile vel tela cellulosa vel vas aliquod vel margo vel fissura ita depingitur, vt a naturali situ recedatur.

Vtile etiam fuerit diuersum rei exprimendae modum (manieré) diuersis c. h. partibus delineandis accommodare.

Qui partem tantum totius corporis depingere animo proposuerit, oculatus, cui vero plurium partium copulationem figuris et tabulis exprimere curae cordique est, oculatissimus sit, necesse est.

*) The anatomy of the absorbing vessels of the human body by WILLIAM CRVIKSHANK London 1786. 4. p. 7. Vers. nost. p. 8.

Icon bona adiecta bona descriptione optima, icon mala, illustrata bona descriptione commendabilis est, icon vero bona addita imperfecta descriptione reprehensionem meretur, icon mala manca descriptione explicata nullius momenti et discentibus noxia est.

De omnibus iconismis hic dicere, non fert institutum nostrum. Errores ab ichnographis certe committuntur plures; omnes indicare nec huius est loci, nec satis etiam ad tale quid suscipiendum sum peritus; ad historiam ichnographiae anatomicae quaedam contulit MOEHSENIVS — scribat de his CAMPERVS, quo nemo melius ea de re scribere poterit.

Figura naturam bene exprimens descriptioni saepe anteponenda, at figura optima sine descriptione superflua est et manca.

Sed filum iam abrumpo. — Nolui his obseruationibus eruditos docere, sed ad subtiliores potius animaduersiones istos prouocare.

Formae, quae corporis humani partes referre dicuntur, ex charta, gossypio, cera, gypso etc. conficiuntur et scientiam deturpant, barbitonsoribus modo vtiles empiriam promouent et diligentissimis disquisitionibus obicem ponunt.

Possem equidem adhuc exempla et testimonia laudabilium atque praestantium descriptionum corporis humani partium ex VESALIO, FALLOPIA, WINSLOWIO, MORGAGNIO, HALLERO, WRISBERGIO, CAMPERO, HVNTERO proferre atque excitare, si id nunc agerem, vt de descriptionum excellentia singularem

libellum componerem nec ab ipſo inſtituto nimis hoc recederet. Alias poſſemus ſtudium et operam VAROLII *), CORTESII **), WILLISII, VIEVSSENII, SANTORINI, TARINI, BONHOMMII Avinionenſis, SOEMMERRINGII, MALACARNEI, SCARPAE, Vicq D'AZYRII et multorum aliorum in diſſecanda et delineanda compage et fabrica humani cerebri multis extollere atque proſequi laudibus.

At enim vero, quanquam egregie intelligam, me nondum omnem a me in medium prolatam quaeſtionem abſoluiſſe, tamen hic pedem figo, examinaturus icones cauitatum thoracis et abdominis a diuerſis et optimis anatomicis editas. Conſiderarunt viſcera harum cauitatum plerumque ab anterioribus, rarius a latere, rariſſime a tergo.

Ab anteriori pariete et reſectis velaminibus, muſculis et oſſibus in antico cadauere collocatis contemplati ſunt viſcera vtriusque cauitatis.

1542. ANDREAS VESALIVS.
Icones ad pag. 355. 393. 395. 397. 402. 403. 407. 487. vix omnes bonae.

1545. C. STEPHANVS *de diſſectione partium c. h.* Pariſiis. Fol.
Icones ad pag. 168. 170. 172. 175. 180. 189. 190. 208. 210. 213. 218. 221. 229. 267. 270. 271. 275. multae, ſed vix probabiles figurae.

1574. BARTHOLOMAEVS EVSTACHIVS.
Tab. IX. bona. Tab. XV. mediocris.

*) HALLER bibl. anat. I. 241. — „Nouam cerebri adminiſtrationem adgreſſus eſt, vt a baſi inciperet. Icones dedit, rudes equidem, proprias tamen —"

**) V. HALLER bibl. anat. I. 355.

1599. A. LAVRENTII *Hiſtoria anatomica humani corporis.* Par. Fol.
Figurae ad p. 253. 255. 257. malae.

1623. ROB. FLVDD *Anatomia* Freſti Fol.
Tab. IX. XII. XVI. rudes, peſſimae.

1627. ADR. SPIGEL *Anatomica.* Amſt. 1645.
Lib. V. Tab. I. II. Lib. VI. Tab. I. Lib. VIII. Tab. VI. VII. XI. XII. XVIII. XIX. probabiles.

1685. G. BIDOO *Anatomia humani corporis.*
Tab. XXXIII. XL. XLI. XLIX. LII. LIV. LV. LVI. LXII. LXIII. aliae bonae; aliae mediocres.

1686. TH. BARTHOLINVS *Anatome* L. B. 8.
Tab. VII. VIII. IX vix malae Tab. XV. prioribus inferior Tab. XXVI et XLIII prioribus quoque inferiores; Lib. II. Tab. II. mediocris.

1705. PH. VERHEYEN *Corporis humani anatomia.* Lipſiae 1705. 8.
Tab. IV. bona; Tab. XIV. thoracis: viſcera vropaea ſemper ſeiunctim delineare curauit.

1707. IAC. DRACKE *Anthropologia noua.* Lond. 8.

1728. R. I C. GARENGEOT *Splanchnologie* à Paris, 12.
Tab. VI. VII. X. XI. XVIII. mediocres.

1743. ALB. DE HALLER.
Faſc. I. omenti, Faſc. III. arteriarum anteriorum pectoris interni et arteriarum renalium; icones bonae, egregiae.

1757. CAR. NIC. JENTY *Humanae ſtructurae demonſtrationes.* Fol.
Icones quamuis non praeſtantiſſimae, tamen mediocres.

1763. GVIL. CHESELDEN the anatomy of the human body. Lond. 8.
Tab. XXI. XXII. egregiae.

1764. GVIL. HVNTER icones deſcenſum teſticuli exprimentes, egregiae: Et vteri anatomiae Tab. I.

A latere

A. VESALIVS ad pag. 398.

R. I. C. GARENGEOT.

Tab. V. figura bona repraesentat viscera chylopaea a dextro latere.

1736. CHRISTOPH. IAC. TREW vesicam vrinariam et vasa vmbilicalia delineauit.

1744. GISB. BEVDT pulchra icon vesicae vrinariae *).

P. CAMPERVS vesicam,

ANT. PORTAL eandem,

GVIL. HVNTER vterum et reliqua abdominalia viscera,

I. C. A. MAYER vasa thoracis et abdominis, arteriosa inprimis,

IO. THEOPH. WALTER thoracis et abdominis neruos Tab I. exprimere curarunt.

Reserato thorace et abdomine a posterioribus:

AND. VESALIVS ad pag. 491. pulmones,

BARTHOL. EVSTACHIVS eosdem et cor: sunt vero Fig. 4. 5. 6. Tab. XV. mediocres;

PH. VERHEYEN eosdem: icon bona;

ARENT CANT Impetus primi anatomici L. B. Fol. 1721. Ventriculum Tab. V. Fig 1.

ALB. DE HALLER pulmones et cor et vasa bronchialia Fasc. III.

CAR. NICOL. IENTY totum abdomen **),

*) HALLERI b. a. II. 384. Disp. anat. III. 275.

**) HALLER b. a. II. 532. dicit: „Singularis icon est abdominis a dorsali sede visi, deletis cum dorso vertebris."

E. SANDIFORT duodenum,

IO. FRID. BLVMENBACH cor,

I. C. A. MAYER cor et pulmones Tab. II. fig. 10. introſpexerunt atque GVIL. HVNTERVS et ANT. SCARPA iſtam encheireſin adminiſtrare ſuaſerunt.

Iam vero ad eam ſectionem, quam in tenello infante ſuſcepi deueniendum eſt.

Itaque molitus ſum a poſteriori corporis pariete ad thoracis et abdominis cauum penetrare, atque tenello cadauere pectoribus et abdomini impoſito, mox integumentis et velaminibus communibus ita inciſis, vt in media dorſi ſpina a ſcapulis ad dorſi exitum ſectionem adminiſtrarem, muſculorum ratione nulla habita, vel ipſos reſecui vel vna cum integumentis reclinaui; vix enim alicuius intererat hos muſculos in infante curatius a ſe inuicem ſeparare, quippe cum ſatis ipſorum ſitus et natura in adulto homine iam perſpecta et cognita ſit; atque infra vltimam coſtam vropaea viſcera contemplatus ſum. Poſtea ad oſſa quoque perueni et pone dorſi ſpinam et in media coſta quamlibet perfregi, ſola vltima coſta excepta atque adeo, quod in infantili cadauere facile ſuccedebat, os ſacrum et vertebras omnes ad apophyſes transverſas aperui, vt tandem quoque medulla ſpinalis velamine ſuo cincta in conſpectum veniret, quemadmodum quoque criſtarum oſſium ilei aliquam partem praeſecui, vt profundiora inteſtina melius contemplarer.

His peractis ſingulari voluptate, quae adeo nutrit atque excitat anatomicorum ſedulitatem et feruorem, nouum omnino ſpectaculum intuitus ſum. Sed vt caudam equinam medullae ſpinalis melius introſpicere poſſem, velamento eius ipſi orbato neruos e medulla egredientes, ligamentum denticulatum, medullae ſpinalis conoideum extremum et

praeter filamentofum finem perplures neruofos furculos adftantibus monftraui. Attamen nolo amplius longo et compofito fermone, quae vidi enarrare, ne contra praecepta antea modo a me ipfo prolata peccem atque in erroris crimen incurram.

Sequitur igitur primae iconis explicatio:

a. Medulla fpinalis, ex qua neruorum coniugationes exoriuntur, quarum pofteriores radices partim ex medulla fpinali ipfa, partim e cauda equina egregie in confpectum veniunt. Intumefcit verfus caudam equinam medulla fpinalis, quae conico extremo definens in fubtiliffimo filamento terminum habet *) atque huius exitus neruofi fyftematis fabricatio non minus curiofa, quam textura cerebri ipfius admirabilis eft. Videtur ad coftam vltimam in iunioribus, in adultis vero paulo inferius definere; igitur fub ifta laefiones non adeo funt lethales. Nefcio an huius obferuationis participes fuerint, BLASIVS**), HVBERVS †), FROTSCHERVS ††). Non videtur ab aliquo anatomicorum dictum effe. Ligamentum denticulatum modo leuiter indicatum eft.

bb. Velamentum medullae fpinalis diffectum, reclinatum.

cc. Pulmones ipforumque fibrae f. pinnae. Superius acuminati, a facie pofteriori eleuati, gibbi, fiffuris loborum, fortaffe nimis profunde indicatis, bafi fua diaphragmati infident ipfumque amplexantur. Strato enim opus erat, quo fulcirentur pulmones. Ad coftam fextam terminum habent. Sinifter a corde retrorfum motus magis prominet. Caeterum lobuli in hac figura accuratius funt indicati, quam in icone fecunda.

*) FROTSCHER Tab. I. Fig. II. E. F. Fig. III, a.

**) GERARDI BLASII Anatome medullae fpinalis et neruorum inde prouenientium. Amft. 1666. 12.

†) HALLER Iconum anat. Fafc. I.

††) Defcriptio medullae fpinalis eiusque neruorum iconibus illuftrata. Erlang. 1788. Fol.

dd. Diaphragma eiusdemque fornicis facies pofterior. In dextro latere a fubiecto hepate magis eleuatum eft et modo pone fpinam minutam habet rugam; in finiftro vero latere iam maior plica inter hepar in infante magnum et ventriculum depreffa eft, nec defunt in vtraque carne arteriae phrenicae. Caeterum ex hac figura et hoc patet, feptum transuerfum coftis mendofis alligari.

e. Hepatis apex inteftinis impofitus fub diaphragmate productus. Vtraque facies fe hic oculis obiicit et inferior excauata et fuperior gibba.

ff. Renes, lobati in infante.

g. Inteftinum ileum extremum et coecum cum appendice vermiculari.

h. Colon defcendens cum flexura figmoidea.

Pulmonum facies egregie hac in tabula expreffa eft; minus bene vafa phrenica.

ICON. II.

Referato leuiter modo abdomine et thorace in antecedenti figura, quaedam vifcera tantum oculis patebant; fed in hac tabula omnis fpina dorfalis cum facro offe reclinata et omnino remota eft, ita, vt in hac omnes partes diftinctius confpici poffint. Tenendum tamen eft, ob non fatis perfectam fectionis adminiftrationem, ductum thoracicum et neruos effe deletos. Inferius ex pofteriori offium ilei crifta aliqua portiuncula refecta eft.

a. Vertebra colli fexta.

bb. Pulmones. In hac figura pinnae et lobuli pulmonum non adeo accurate, ficuti in priori delineati funt. Et cum in hac icone remota fit omnis columna vertebralis, cum fpinali medulla, mediaftinum pofticum

omnino oculis se offert et ita a se inuicem diductum est, vt in eo contentae partes, et vena azygos, et oesophagus conspiciantur. Caeterum tamen aegre et inuite in hacce icone ductum thoracicum et neruos in tenello quidem infante, nisi omnino circumspectam sectionem adhibueris, difficulter detegendos desidero et non parum suspicor, fore, vt haec nostra administratio in multas multorum reprehensiones incurrat. Quapropter si opportunitas repetendae huius sectionis mihi fuerit oblata, meliorem et perfectiorem iconem curabo. Neque in hac etiam mediastini postici delineatione acquiescam, cum me nequaquam fugiat, eam neque diligentem neque omnino veram esse. Vellem tamen huius negligentiae censuram iudices in me neque in delineatorem vertant.

c. Oesophagus, cuius spatiosius caput, quemadmodum fibrosa fabrica ex icone optime cognoscitur.

d. Aorta siue vas arteriosum magnum cum arteriis intercostalibus, lumbalibus et sacris. Non solum eius per diaphragma iter, verum quoque eiusdem in abdomine postico diuisio et eximius apparatus obseruantium oculis se luculenter obiicit.

e. Vena azygos *), quae ex abdomine prope aortam assurgit, diaphragma ab inferiori facie perforat, ad dextrum pulmonem juxta vertebrarum corpora declinat atque inter eiusdem lobos procedit et hoc ita factum esse oportuit, vt amplius ad cauam superiorem abiret, in quam ante anteriorem auriculam finitur: eiusdemque intercostales venae, quae ad costas pergunt et abdominales luculentissime se manifestant.

*) MORGAGNI Adv. V. Tab. I. HALLER Fasc. III. — Dr. CASIMIR CHRISTOPH SCHMIDEL de varietatibus vasorum magni plerumque momenti. Erlangae. Fig. III.

f. Diaphragma maxima ex parte resectum, vt eo melius viscera chylopaea et vropaea in priori tabula ab ipso obtecta in conspectum venirent.

gg. Hepar insigne et maximum in fetu in vtroque latere conspicuum. Natura enim prudens voluit, vt in infante insigne esset et magnam abdominis partem occuparet. Subiacent eiusdem parti cauae atque asperae in sinistro latere ventriculus *i* et lien *h*, qui sicuti glandula suprarenalis sinistra et ren sinister a ponderoso hepate versus inferiora premuntur. Dexter vero lobus dependens ambit et glandulam suprarenalem et renem dextrum et apice longo et tenui super intestina desinit. Infantis viscera hic delineata esse meminisse oportet.

h. Lien, cuius substantia poris et inanitatibus spongiae in morem referta est.

i. Ventriculus eiusdemque curuaturae magnae aliqua portio, quae versus lienem inclinata est.

k. Vena caua inferior. Egregie, ni fallor progressus venae cauae retro hepar eiusdemque insertio in hepatis posteriorem rimam hic conspicitur. Deflectit ab aorta, quod ex spatio cognoscitur quod inter venam azygos et cauam locum tenet atque ibi, vbi ingreditur hepar natura multam telam cellulosam substrauit. Caeterum videbis venas lumbales et reliquas prope huius vasis dichotomiam. Spero quoque fore, vt hac via omnium optime mesenterii radix inueniri queat.

ll. Glandulae suprarenales. Circumscribitur et coercetur sinistrae figura a ventriculo *i* liene *h* et rene sinistro *m*, atque hinc aliquantum compressa apparet. Dextra conica magis cauae hepatis faciei substrata est, quam multa tela cellulosa amplectitur.

mm. Renes in infante lobati, sinister membrana propria adhuc cinctus, vix vero dexter.

n. Arteria renalis.

o. Vena emulgens.

pp. Vreteres e renum pelui emergentes.

q. Inteſtinorum tenuium finis, coecum et appendix vermiformis.

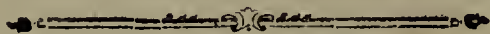
r. Colon deſcendens.

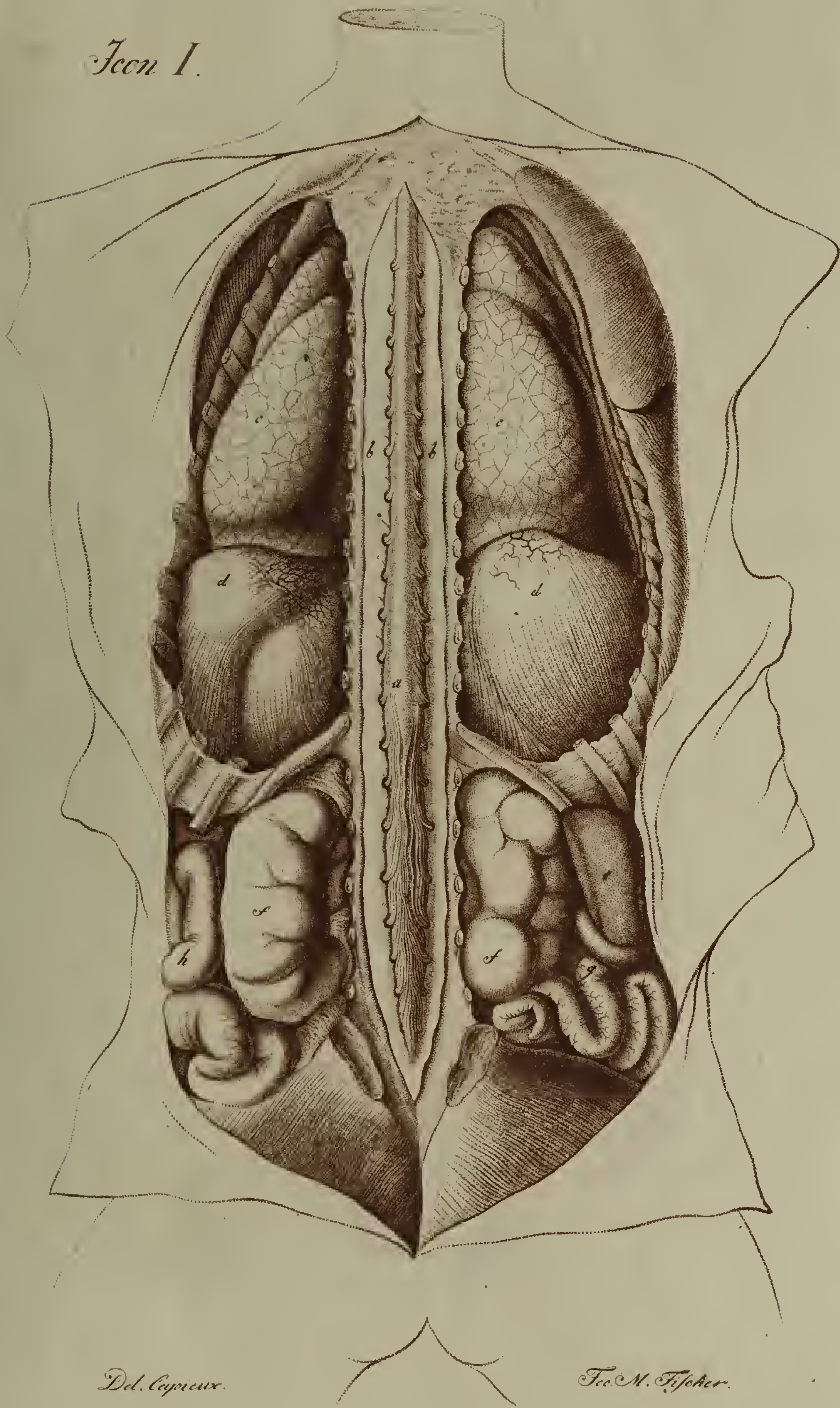
s. Aortae et venae cauae in duos ramos principes diuiſio. Quae vaſa in glutea, iſchiatica et caetera excurrunt, ſcinduntur.

t. Inteſtinum rectum.

u. Vagina vterina, quae ante inteſtinum rectum collocata eſt.

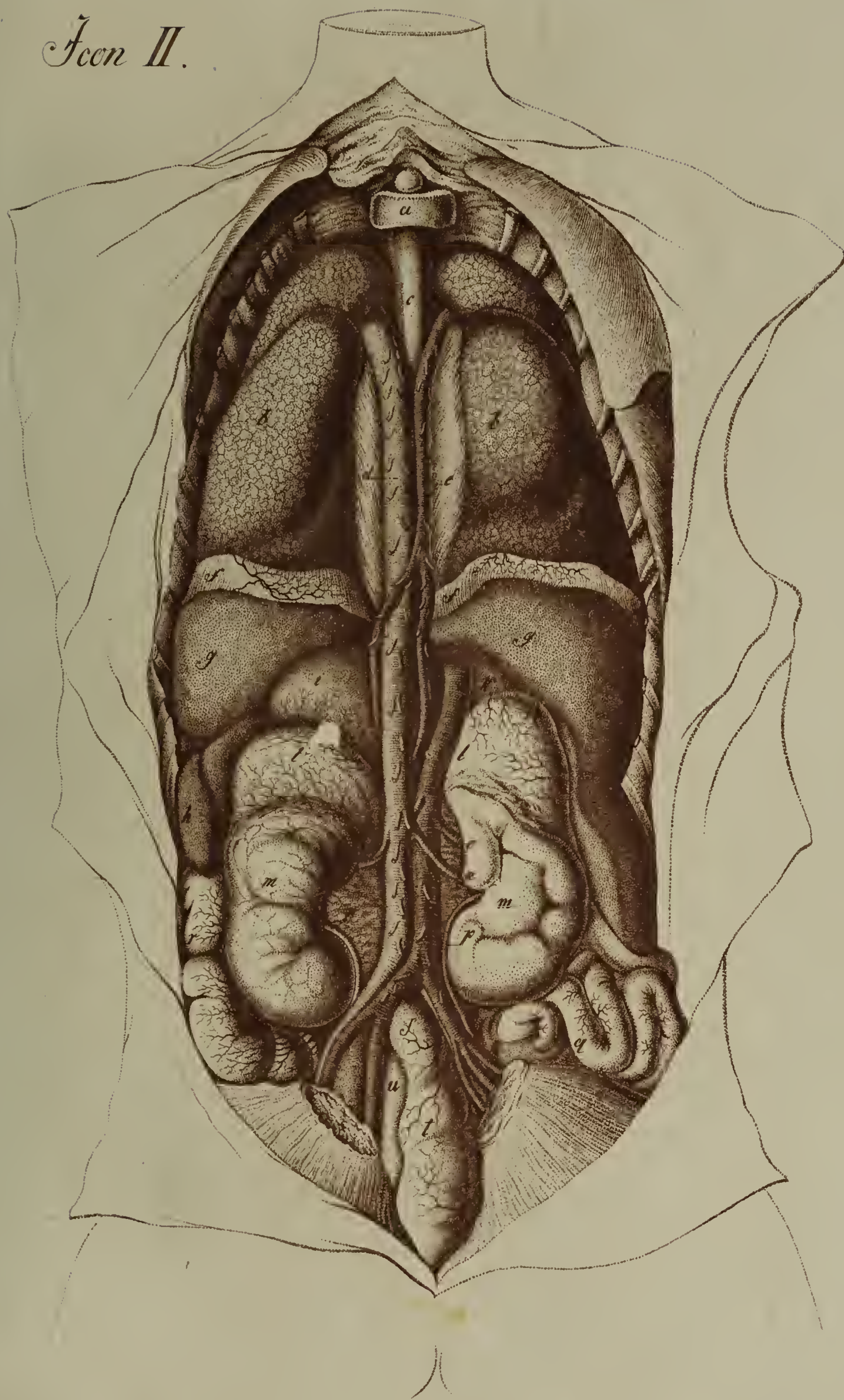
Reſtat adhuc paucis diſſerere verbis de vſu huius ſectionis et quomodo poſſit arti medicae accommodari. De qua re plures et accuratiores animaduerſiones proferre poſſem, ſi eandem pluries et in cadauere adulti hominis praecipue repetere mihi data eſſet occaſio. Iam vero modo adſperſiſſe iuuabit, ad diagnoſin vulnerum, abſceſſuum, vlcerum et aliorum vitiorum ventriculi, renum et caeterorum viſcerum hanc adminiſtrationem anatomicam non inutilem fore, atque empyematis, nephrotomiae et variarum aliarum curationum, quae manu fiunt, rationem et modum illuſtrare. Haec hactenus; fortaſſe alia opportunitate oblata repetitae lucubrationes plura ſuppeditabunt.

Icon I.
Del. Capieux.
Sc. M. Fischer.

Icon II.

Capieux del. 1786. *Sculps. M. Fischer, Prosect.*